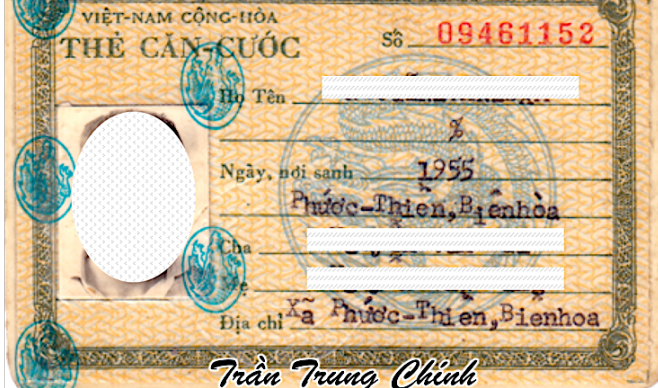

Thẻ Căn Cước Của VNCH

hữu hiệu của THẺ CĂN CƯỚC rất âm thầm lặng lẽ nhưng lại rất quan trọng và to tát mà quá ít người biết đến trong chiến tranh Việt Nam từ 1954 đến 1975. Người viết cũng không trình bày về định nghĩa của THẺ CĂN CƯỚC vì đây không phải là tài liệu giáo khoa hay là tài liệu nghiên cứu về lịch sử của THẺ CĂN CƯỚC. Vì vậy giới hạn của bài viết này chỉ đề cập đến THẺ CĂN CƯỚC của công dân VNCH thời gian từ sau Hiệp Định Genève 20 tháng 7 năm 1954 cho đến 30 tháng 4 năm 1975.

Tôi không phải là sĩ quan Cảnh Sát và cũng chưa bao giờ làm việc trong ngành Cảnh Sát, nhưng vì nhiều cơ duyên ngẫu nhiên, tôi có cơ hội tiếp xúc với những nhân vật khá đặc biệt trong ngành Cảnh Sát và An Ninh, cho nên những điều được kể ra trong bài viết này hoàn toàn dựa theo những lời kể của những nhân vật có liên quan đến ngành Cảnh Sát và An Ninh.

Độc giả có tin hay không tin, đó là tùy thuộc vào mức độ nhận thức của người đọc: cho rằng người viết tưởng tượng cũng được, mà cho rằng người viết ngụy biện để biện minh bênh vực cho “phe thua cuộc” cũng chẳng sao vì những nhân vật mà người viết nêu ra để “minh chứng” đều đã qua đời từ lâu nên ai đó có muốn mời họ ra để đối chất cũng chẳng thể có cơ hội thực hiện được. Mặt khác, vì nghe và kể lại những sự việc liên quan đến THẺ CĂN CƯỚC từ gần 50 năm trước nên độc giả cũng có thể cho rằng mức độ “chính xác” không đáng tin cậy, nhất là khi so sánh THẺ CĂN CƯỚC của VNCH vào những năm 1960 với những ID hay real ID hiện nay thì người viết cho rằng độc giả nào đó đã có một sự “so sánh khập khiễng”.

Bài viết này chú trọng đến THẺ CĂN CƯỚC (do Ban Căn Cước ở mỗi cấp của ngành Cảnh Sát thực hiện). Thành quả

Trước khi chính phủ VNCH thực hiện thẻ căn cước cho mọi công dân từ 18 tuổi trở lên, chính phủ của Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã phát động CHIẾN DỊCH DIỆT TRỪ SỐT RÉT qua việc cử cán bộ đi xịt thuốc sát trùng DDT vào khắp hang cùng ngõ hẻm trên toàn quốc VNCH, từ tỉnh địa đầu giới tuyến là Quảng Trị cho đến các tỉnh đèo heo hút gió trên vùng Cao Nguyên Trung Phần, cũng như các tỉnh vùng đồng bằng sông Cửu Long kể cả vùng Rạch Giá Cà Mau là những vùng nhiều rừng tràm rừng đước mà dưới thời Pháp thuộc cơ sở chính quyền rất là thưa thớt và ít ỏi. Tiếng là DIỆT TRỪ SỐT RÉT nhưng cơ quan này không nằm trong Nha Y Tế Công Cộng của Bộ Y Tế mà nằm riêng biệt độc lập do Thiếu Tướng Trần Tử Oai quản trị (nếu người viết không lầm, chính quyền VNCH thời 1956-1957 gọi là Tổng Ủy đặc trách Diệt Trừ Sốt Rét). Các báo cáo công tác của nhân viên Diệt Trừ Sốt Rét vào hàng tuần, hàng tháng, hàng tam cá nguyệt...hay tổng kết cuối năm đều chuyển thẳng về Văn Phòng của Thiếu Tướng Trần Tử Oai (trong khi Bộ Y Tế hoàn toàn không biết gì cả).

Tổng Ủy đặc trách Diệt Trừ Sốt Rét của

Thiếu Tướng Trần Tử Oai có 2 nhiệm vụ chính:

1) Tổng kiểm tra số lượng dân số trên toàn quốc.

2) Phân loại dân tình và báo cáo các nơi khả nghi có dấu hiệu cất giấu cán bộ Việt Cộng nằm vùng.

Số liệu của nhiệm vụ thứ nhất được chuyển giao cho Tổng Nha Cảnh Sát để thực hiện công tác lập thẻ căn cước cho công dân trên 18 tuổi.

Số liệu của nhiệm vụ thứ hai được giao cho Nha Công An và các cơ quan Mật Vụ trực thuộc Phủ Tổng Thống. Dưới thời Tổng Thống Ngô Đình Diệm, sau khi ban hành dự luật số 10/59 và Chiến Dịch Tố Cộng, rất nhiều cán bộ Cộng Sản nằm vùng bị bắt là nhờ thành quả của nhiệm vụ thứ hai này.

Trước khi đến tuổi làm Thẻ Căn Cước, tất cả nam công dân phải làm Lược Giải Cá Nhân và Thẻ Trưng Bình, đây là cuộc kiểm kê hành chánh cấp quận để biết rõ tài nguyên nhân lực cung ứng cho Bộ Quốc Phòng. Trong Bản Lược Giải Cá Nhân ghi rõ bằng chữ: nếu công dân không biết chữ thì được ghi là tài nguyên binh sĩ, nếu có trình độ cấp tiểu học thì được ghi là tài nguyên hạ sĩ quan, nếu có trình độ cấp trung học đệ nhất cấp thì được ghi là tài nguyên sĩ quan trừ bị, nếu có trình độ Tú Tài phần thứ nhất và Tú Tài phần thứ hai thì được ghi là tài nguyên sĩ quan.

Trong Thẻ Trưng Bình, vấn đề học lực được chuyển qua 2 con số như sau:

- 00 dành cho nam công dân không biết chữ
- 01 dành cho nam công dân có trình độ học vấn tiểu học
- 02 dành cho nam công dân có trình độ học vấn trung học đệ nhất cấp

- 03 dành cho nam công dân có trình độ học vấn Tú Tài phần thứ nhất
- 04 dành cho nam công dân có trình độ học vấn Tú Tài toàn phần

Khi làm Thẻ Căn Cước, tất cả mọi công dân đều phải làm thẻ Henri. Henri là tên gọi của vị sĩ quan Cảnh Sát người Pháp cha đẻ ra phương pháp lấy dấu tay cả 10 ngón tay. Sắc diện có thể thay đổi nhờ hóa trang hay giải phẫu thẩm mỹ, nhưng dấu tay thì vĩnh viễn không thể thay đổi (ngay cả những người sinh đôi thật giống hệt nhau về vóc dáng và khuôn mặt, nhưng dấu tay cũng khác nhau). Dù làm thẻ Henri ở các địa phương khác nhau, Tổng Nha Cảnh Sát tại Sài Gòn luôn luôn lưu trữ 01 bản chính, về sau các thẻ Henri được chụp thành vi film nên trong một không gian nhỏ hẹp có thể lưu trữ cả chục triệu thẻ Henri của cả chục triệu công dân VNCH.

Công dụng của thẻ Henri là Cảnh Sát có thể tìm ra được thủ phạm gây tội ác khi kẻ phạm tội để lại dấu tay tại hiện trường. Nhưng Cảnh Sát cũng bắt được nhiều tên VC xâm nhập dùng giấy tờ giả để “nằm vùng” lấy tin tức tình báo hay “nằm vùng” làm công tác phá hoại. Điển hình là Khối CSĐB đã bắt giữ được Sáu Già và Cô Trâm: năm 1960, Đại Tá Nguyễn Chánh Thi chạy sang Nam Vang tỵ nạn sau khi cuộc đảo chính ngày 11 tháng 11 năm 1960 bắt thành. Sáu Già là VC sinh sống tại Nam Vang được chỉ thị làm “mạnh thường quân” giúp đỡ Đại Tá Nguyễn Chánh Thi, Cô Trâm (tôi không biết họ) là người Huế, con nuôi của bà Tuần Chi cư ngụ bên Lào được chỉ thị di chuyển xuống Nam Vang làm tình nhân cho Đại Tá Nguyễn Chánh Thi. Sau ngày 1 tháng 11 năm 1963, Đại Tá Nguyễn Chánh Thi về nước và cùng với Tướng Nguyễn Khánh tham dự Cuộc Chính Lý ngày 30 tháng

giêng năm 1964, được Tướng Nguyễn Khánh vinh thăng Chuẩn Tướng rồi lên Thiếu Tướng và ông được cấp một biệt thự ở đầu đường Lê Thánh Tôn (gần Bộ Tư Lệnh TQLC) và thời gian sau đó, Sáu Già và Cô Trâm cũng được về nước.

Khi được cấp biệt thự, Tướng Thi cho Sáu Già làm Quản Gia. Khi đi làm Thẻ Căn Cước cho Sáu Già và Cô Trâm, Cảnh Sát đặt nghi vấn 2 người này có thể là VC vì cả 2 không có thẻ Henri lưu trữ trong Tổng Nha Cảnh Sát như các công dân bình thường khác. Kết hợp với những nguồn tin tình báo, Khối Đặc Biệt do Trung Tá Nguyễn Mậu làm Trưởng Khối, đã chấm dứt mục tiêu này để theo dõi liên tục cho đến đầu năm 1970, sau khi đã thu thập đầy đủ mọi dữ kiện và xác định được cấu trúc của Cụm Tình Báo do Sáu Già, tức Bùi Văn Sắc và Cô Trâm đang hoạt động tại tư dinh Trung Tướng Nguyễn Chánh Thi, Trung Tá Nguyễn Mậu mới ra lệnh triệt hạ cụm tình báo này.

Sau Tết Mậu Thân, riêng tại Biệt Khu Thủ Đô, Cảnh Sát có 4 trạm kiểm soát chính để xét giấy tờ những người từ bên ngoài vào Sài Gòn – Gia Định, đó là các trạm kiểm soát Cát Lái, trạm kiểm soát gần hãng dệt Vinatexco, trạm kiểm soát Bình Chánh và trạm kiểm soát quận 8 (kiểm soát ngã Long An - Cầu Đước - Chợ Gạo). Khi xét thẻ căn cước, những người nào bị Cảnh Sát không cho đi qua và bị bảo đứng qua một bên thì 99.9% là những kẻ dùng giấy tờ giả (có thể là họ dùng giấy tờ giả để trốn quân dịch và cũng có thể VC dùng giấy tờ giả để xâm nhập phá hoại). Vấn đề nêu ra là làm thế nào Cảnh Sát phân biệt được Thẻ Căn Cước Thật và Thẻ Căn Cước Giả?

Tôi bị đi tù tại Trại Cải Tạo Kinh 5 tại Chương Thiện từ tháng 5/1975 cho đến tháng 2/1977, chính Đại Úy Nguyễn Văn

Tâm giải thích điểm thắc mắc này của tôi. Đại Úy Nguyễn Văn Tâm năm sinh 1945 gốc Bình Định vào Sài Gòn học tại phân khoa Khoa Học đã đậu chứng chỉ MPC nhưng bị động viên đi khóa 27 Trường Sĩ Quan Thủ Đức, ra trường ông về Địa Phương Quân Tiểu Khu Hậu Nghĩa, ông bị thương nặng vào năm 1971 nên được chuyển qua Cảnh Sát và giữ chức vụ Phó Chỉ Huy Trưởng CSQG của BCH quận Hiếu Thiện. Vùng trách nhiệm của ông có Gò Dầu Hạ là địa điểm qua lại giữa Cambodia và VNCH nên VC từ mật khu Mỏ Vẹt dùng giấy tờ giả để xâm nhập xuyên qua Gò Dầu Hạ rất nhiều. Bí quyết giúp Cảnh Sát nhận biết Thẻ Căn Cước Giả là nhờ kỹ thuật ép plastic cao cấp của Tổng Nha Cảnh Sát mà ngay chuyên viên của Cục R hay ngoài Bắc Việt không thể làm được. Đại Úy Tâm nói Thẻ Căn Cước của VNCH có bề mặt không trơn láng và không trong suốt như thẻ căn cước cũ trước 1960. Dùng ngón cái miết trên Thẻ Căn Cước Thật chúng ta thấy lớp plastic có vân tức là nó có bề mặt như hình răng cưa và cầm Thẻ Căn Cước Thật thì lắc nhẹ phía trước hay phía sau, người Cảnh Sát cũng thấy hình của người chủ tấm thẻ xuất hiện. Trong khi đó Thẻ Căn Cước Giả không có hình hoa văn trong plastic ép thẻ và chỉ nhìn thấy hình khi nhìn chính diện mà thôi, còn lắc tới lắc lui thì không thấy hình ảnh xuất hiện.

Trong chiến tranh Việt Nam, ai ai cũng biết một người lính VNCH có thể trải qua nhiều sắc lính với giấy tờ tên tuổi khác nhau, nhưng khi binh sĩ đó tử trận, sĩ quan phát ngân phải phát “tiền tử tuất” cho đúng thân nhân của người quá cố chứ không phát “tiền tử tuất cho thân nhân trên giấy tờ”. Nghĩa là sĩ quan phát ngân phải căn cứ trên dấu tay của Cảnh Sát trong Thẻ Henri khi đi làm Thẻ Căn Cước. Về sau Bộ Tổng Tham Mưu QL/VNCH phải cử một bộ phận

sang Tổng Nha Cảnh Sát học cách làm Thẻ Căn Cước và lưu trữ dấu tay như Cảnh Sát đã làm.

Sau 30 tháng 4 năm 1975, bọn VC tự nhận là Bên Thắng Cuộc tha hồ vênh vang khoác lác về những nhân vật huyền thoại như Phạm Xuân Ẩn, Vũ Ngọc Nhạ, Phạm Ngọc Thảo, Nguyễn Thành Trung, Đinh Văn Đệ, Nguyễn Văn Minh... Nhưng VC hoàn toàn dấu nhẹm chuyện Đại Tá Lê Câu, Mười Hương ... bị bắt trong trường hợp nào? Do ai bắt? Mật Vụ của Bác Sĩ Tuyền, Đoàn Công Tác Miền Trung của ông Dương Văn Hiếu hay do Cảnh Sát của Đại Tá Nguyễn Văn Y bắt giữ? Và nếu điệp viên của VC nằm ngay cạnh Tổng Thống Diệm, Cố Vấn Ngô Đình Nhu hay ngay cạnh Tổng Thống Thiệu để biết rõ đường đi nước bước của chính phủ VNCH ngay từ thượng tầng... vậy mà phải mất 21 năm mới chiến thắng với tổn thất trên 3 triệu tinh binh miền Bắc bị hy sinh mà thân xác thành tro bụi không tìm ra hài cốt để thành lập cho được NGHĨA TRANG LIỆT SĨ đúng nghĩa.

Bài viết này chỉ nhắc lại một phần nhỏ chiến công oanh liệt của ngành Cảnh Sát Quốc Gia mà rất ít người được biết. Tôi kêu gọi những chiến sĩ hoạt động trong các ngành AN NINH, TÌNH BÁO và ĐẶC VỤ kể lại những công tác và thành quả mà quý vị và cơ quan hay đơn vị của quý vị đạt được để thế hệ kế tiếp có thể hiểu rằng Bên Thắng Cuộc toàn là những kẻ khoác lác và “nổ sảng” để khỏa lấp những thất bại kinh khủng đối với toàn dân và đã đưa đất nước Việt Nam tới con đường diệt vong.

San José ngày 20 tháng 9 năm 2023

Trần Trung Chính

Mẹ Ơi, Con Nhớ Mẹ

MẸ ƠI, CON NHỚ MẸ!

Hôm nay ngày 8 tháng 5 năm 2022 là ngày lễ Mother's Day, tôi muốn ghi lại một vài ký ức về Mẹ.

Tôi được sinh ra và lớn lên ở xã Mỹ Lương, quận Chợ Mới, tỉnh An Giang. Gia đình tôi có 6 anh chị em, tôi là người áp út, cuộc sống gia đình tôi hơi khó khăn: Ba làm thợ thiếc, Mẹ buôn bán ở chợ, chị hai phải nghỉ học sớm giúp Mẹ chăm sóc cho các em. Khi tôi 15 tuổi, chị năm có chồng sớm, anh ba đi lính ở xa, anh tư làm tài xế xe chở khách của gia đình lộ trình từ Mỹ Lương qua bến bắc An Hòa (khoảng 16 cây số).

Niên khóa 70-71 tôi học lớp 11 trường tư thực Khai Trí, trường có từ lớp 6 tới lớp 11. Tôi thi Tú Tài 1 tại trường tiểu học Mỹ Phước (thị xã Long Xuyên), chiều ngày khi thi xong tôi thấy Mẹ đứng trước cổng chờ tôi:

Thấy con hơn hờ vừa ra cổng,
Lòng Mẹ rộn vui dưới nắng chiều.

Niên khóa 71-72 tôi học trường Trường Bình Lễ, tôi đậu Tú Tài 2, đậu vào Học Viện CSQG (tại đồi Tăng Nhơn Phú, quận Thủ Đức tỉnh Gia Định), năm 73 ra trường làm việc tại Sài Gòn.

Tôi là niềm hạnh diện của gia đình, tôi rất biết ơn Cha Mẹ, biết ơn các anh chị đã giúp đỡ tôi trong cuộc đời.

Rồi số phận run rủi, gia đình tôi qua Mỹ năm 92, về thăm Quê Hương năm 2008, Mẹ tôi đã 87 tuổi, ngồi bên Mẹ tôi hỏi:

- Mẹ có nhìn ra con không?
- Tôi không biết, cậu là ai?
- Con tên Bửu, con của Mẹ nè.

Bàn tay Mẹ nắm tay tôi.

- Vậy hả, tôi cũng có thằng con tên Bửu nhưng không phải là cậu, con tôi nó làm việc ở Sài Gòn, nó hiền lắm, nó dễ thương lắm.

Lòng tôi dâng trào cảm xúc, mắt lệ lưng tròng, bên Mẹ mà Mẹ không nhận ra mình.

Nay đã 13 năm ngày Mẹ mất, tôi nghĩ trong lòng Mẹ vẫn luôn nhớ Mẹ có một thằng con đang còn làm việc ở Sài Gòn hoa lệ của ngày xưa.

Mong Mẹ an vui cõi vĩnh hằng
Lòng con ấp ủ mãi trăm năm.

South Carolina

Huyện Bửu khóa 4/72 HVCSQG